

Door Henk Viscaal.

Dit artikel verscheen eerder in AdRem, het afdelingsblad van de afdeling Achterhoek van Succulenta.

Dit keer een monografie en wel The Genus *Echinocereus* van Nigel P. Taylor. Hij behoorde tot de groep mensen die de namen van de planten nogal op zijn kop gezet heeft. Dit vooral voor de oudere liefhebbers die zo aan hun naampjes gewend waren. Het boek dateert al weer uit 1986. Na de gebruikelijke inleiding duikt de schrijver in de geschiedenis van het geslacht met aandacht voor de eerst gevonden planten en het opstellen van het geslacht. Leuk is het dan om te lezen hoe een ieder op zijn eigen wijze een bijdrage heeft willen leveren om de planten ergens onder te brengen. Het hoofdstuk over de verzorging heeft hij in samenwerking met David Potter geschreven. Hierbij komen de onderwerpen licht, watergeven, verpotten, potgrond en potten aan bod. Ook worden verwarming ziektes en vermeerdering aangehaald. Bij het hoofdstuk waar hij de plaats van het geslacht *Echinocereus* binnen de *Cactaceae* behandelt, geeft hij een vergelijking tussen de indeling van Schumann en zijn eigen bevindingen. Op het eerste gezicht nogal verschillend, maar vooral verwarrend.

Waar Schumann geslachten en ondergeslachten gebruikte, verdeelt hij het geheel in secties. In het volgende hoofdstuk geeft de schrijver een duidelijke sleutel van hoe het geslacht ingedeeld is. Hierna worden de diverse secties, zoals ze door hem opgesteld zijn, behandeld. Er wordt dan een duidelijke uiteenzetting gegeven van de soorten die onder een bepaalde sectie vallen. Hierbij wordt eerst de soort beschreven en wanneer er variaties binnen deze soort zijn dan worden deze apart behandeld met een beschrijving van waaruit het verschil met de soort bestaat. Nog steeds onbegrijpelijk voor mij is dat wanneer er een variatie bestaat binnen een soort de oorspronkelijke plant opeens een variatie van zichzelf is geworden. Misschien is dit wel net zo moeilijk van mij als het benoemen van die variatie. Een aantal kleurplanten met daarop de behandelde planten is niet wat we tegenwoordig gewend zijn; prachtige kleurenfoto's. Van de vindplaatsen is een aantal kaartjes geplaatst. De index achter in het boek geeft de namen die door de schrijver geaccepteerd zijn vet gedrukt weer, de overige namen italiaan. Dit boek is zeker de moeite waard om een keer door te nemen. **H.V.**

